

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਹਿਤ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਸ.ਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁਲਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀਸੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਚੰਤਰਾਂ ਦੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਚੰਤਰ (ਦੇਹ) ਹੀ ਭੁਲਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਤਰਾਂ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਵੇਚਿਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਚੰਤਰ ਤਾਂ ਹਨ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮਤਲਬ ਨਵੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਯਾਦ ਵੱਚਿ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਵੱਚਿ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ।
- ਗੀਤ:- ਤਕਦੀਰ ਜਗਾਕੇ ਆਈ ਹੈ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਮਨੋ - ਮਨੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਅੱਖਰ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਫੈਰਨ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚਿ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣਗੇ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਸੋਭਾਗ, ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਲੈਣ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕੱਥੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ ਮਤਲਬ ਸ੍ਵਰਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਰਿਫ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਚਿ ਉਚ ਤੇ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹਿਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਉਪਾਰ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਾਓਂਕੀ ਰਾਵਣ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵੱਚਿ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਮੱਤਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਬਰੋਬਰ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਾਸੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਾਸੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਸ੍ਵਰਗ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਈ, ਰਾਵਣ ਨੇ ਫਰਿ ਨਰਕ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਜਿਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੇ ਸਵਿਏ ਹੋਰ ਕਸਿ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਾਂ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਯਾਦ ਕਸਿ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੋਬਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਹੀ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਧਰਮ ਸ.ਤੀ ਵੱਚਿ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸੁਖਧਾਮ ਵੱਚਿ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਸ.ਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸ.ਤੀ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕਣ। ਇਹ ਕੋਈ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ.ਤੀਧਾਮ ਹੈ ਨਰਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਜੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਸੁਖਧਾਮ, ਉਸ ਨੂੰ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ - ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਹੰਗਾਮਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਘਰ ਵੱਚਿ ਬੱਚੇ ਝਗੜਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ.ਤੀ ਰਹੋ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਸ ਸ.ਤੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਝਗੜਾਲੂ ਦੇਸ਼ ਵੱਚਿ ਆਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਇਹ ਗੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਫਰਿ ਤੇ ਉਚ ਤੇ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਕੂਲ ਕੋਈ ਘੱਟ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਇਹ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਵੱਚਿ ਸਭ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ.ਤੀ ਅਤੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਵਿਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਕੇ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵੱਚਿ ਕਸਿ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਚਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਰਸਾ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਹਿਮਾ ਕਸਿ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੋ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਵੀ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਹਿਮਾ ਕੀ ਹੋਈ? ਮਹਿਮਾ ਸਰਿਫ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਲਬਿਰੇਟਰ ਕਹਾਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਾਈਸਟ ਬੁੱਧ ਆਦਿ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਯਾਦ ਫਰਿ ਵੀ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਓ ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਕਸਿ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਪਾਛੇ ਇਹ ਧਰਮ ਸੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਸੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਕਵਿ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਵਿ ਚੱਕਰ ਫਰਿਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੈ ਰਚਤਾ। ਨਵੀਂ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਰਚਦੇ ਹਨ ਸ੍ਵਰਗ। ਪਰ ਸਭ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਫਰਿ ਆਉਣਗੇ ਸੁੱਖ ਵੱਚਿ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਪਾਰਟ ਮਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਬਾਪ ਦੀ ਇੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਉਹ ਹੁਣ ਆਕੇ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਬੱਚੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਐਵਰ ਹੈਪੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵੱਚਿ ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਉਹ ਹੈਪੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਅਨਹੈਪੀ ਵੀ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਮਲਿਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਸਖਿਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਵਿੰ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਰੂਰ ਅੱਗੇ ਜਨਮ ਵੱਚਿ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਇਹ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਕਵਿ ਪਾਇਆ?

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਇਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੀ ਫਰਿ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਕਰਮ - ਅਕਰਮ - ਵੀਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸ੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਮਤ ਜਾਣਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸ੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਦਿ ਸਭ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚਿ ਸਭ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੀ। ਉਥੇ ਕੁਝ ਹੰਗਾਮਾ ਜਾਂ ਤੂਫਾਨ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਜਾਸਤੀ ਠੰਡੀ, ਨਾ

ਗਰਮੀ। ਸਦਾ ਬਹਾਰੀ ਮੌਸਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕੰਨਿਆ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਲੋਕ ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਖੁਦਾ ਬਹਸਿਤ ਅਬਵਾ ਹੈਵਨਿ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਸ ਵੱਚ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਾਲੋ ਮਦਰ ਫਾਦਰ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਕਿਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਫਰਿ ਫਾਦਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਕਠੀਆਂ ਜਾਵਾਂਗੀਆਂ। ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਕੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ।

ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਰਚਤਾ। ਹੁਣ ਤੇ ਹੋਲ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਹੋਲ ਵੱਚ ਹੈਵਨ ਦਾ ਵਰਸਾ ਚੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਜਨਮ ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਚ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਐਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਣਨ ਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਅਸਲ ਵੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੰਤਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਕੱਚੇ ਹਨ, ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਚੰਤਰ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦਾ ਚੰਤਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਬਗੈਰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਚੰਤਰ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਚੰਤਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚੰਤਰ ਵੀ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਭੁੱਲ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਆਸ.ਕਿ, ਇਕ ਮਾਸੂਕ ਦੇ। ਮਾਸੂਕ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਵਕਿਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ। ਅਜਹੀ ਅਵਸਥਾ ਰਹੇ ਜੋ ਸ਼ਰੀਰ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਛੁੱਟੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਸ ਬਾਪ ਅਤੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਹੈ ਕੀ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਬਗੈਰ ਸ਼ਰੀਰ ਸੀ ਫਰਿ ਇੱਥੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਜੁੱਤੀ। ਆਤਮਾ ਪਵੰਤਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਪਵੰਤਰ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਮਲਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਜਾਵਾਂਗੇ ਵਾਪਸਿ ਘਰ। ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰੀਸ - ਪ੍ਰੀਸਿਸ ਬਣਾਂਗੇ ਫਰਿ ਸਵੰਬਰ ਬਾਦ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਕੌਣ ਹਨ? ਦੋਨੋ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਸੀ ਫਰਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵੰਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਧਿਆਨ ਵੱਚ ਖੁਦ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀਰੂ ਵੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਕਸ਼.ਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਸੀ ਕਚਿਕ ਪਾਕਸਿਤਨ ਵੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਸਭ ਪਾਰਟ ਚਲਦੇ ਸਨ। ਪਛਿੜੀ ਵੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਮਾਰਾਮਾਰੀ। ਅਰਥਕਵੇਕ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਕਸ਼.ਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਅਸੀਂ ਕਹਿੜੀ ਪਦਵੀ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਫਰਿ ਜੋ ਘੱਟ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੇ, ਨਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਇਆ, ਨਾ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਖਾਦ ਨਕਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੁਰਸਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ। ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਭਾਵੇਂ ਕਰੋ। ਕਰਮ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਉਥੇ ਰਹੇ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਇੱਥੇ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਸਿਥ ਵਵਿਹਾਰ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣੋਗੇ। ਬਾਪ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਉਪਾਏ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਲਈ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰੋ - ਬਾਬਾ ਵੀ ਸਟਾਰ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਤੇਜਵਾਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਦਾ ਚੇਤਨ ਬੀਜਰੂਪ ਹਾਂ। ਬੀਜ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬੀਜ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਮੈਂ ਬੀਜ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਮੈਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਦਾ ਚੇਤਨ ਬੀਜ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕੀ ਇਹ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਚੱਕਰ ਕਵਿ ਫਰਿਦਾ ਹੈ। ਰਸਿ.1 - ਮੁਨੀ ਕੋਈ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬੱਚੇ ਜੇਕਰ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਵੱਚ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ। ਪਰ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚ ਪਤਿਤ ਜਾ ਹੀ ਕਵਿ ਸਕਦੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਓ। ਇਹ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਨਿਆ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ। ਸਰਿਫ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਮਤਲਬ ਯੋਗ ਨਾਲ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਸੈਕੰਡ ਵੱਚ ਬਾਪ ਤੇ ਹੀ ਬਾਦਸ.ਹੀ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਭਾਵੇਂ ਸਵਰਗ ਵੱਚ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ ਪਰ ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਚ ਵੀ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਾ ਉਸ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਚ ਤਾਂ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬੋੜਾ ਵੀ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਜੋ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣਗੇ ਉਹ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਪੁਰਸਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਇੱਕ ਵਰਗੇ ਪੁਰਸਾਰਥੀ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ। ਸਕੂਲ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਵਰਲਡ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਸਾਰੀ ਵਰਲਡ ਨੂੰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਅਤੇ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਜਹੀ ਟੀਚਰ ਕਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਯੂਨੀਵਰਸ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਾਰੀ ਯੂਨੀਵਰਸ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੱਚ ਜੋ ਵੀ ਤਓਹਾਰ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਾਰੇ ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਹਨ। ਸਤੀਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵੱਚ ਕੋਈ ਤਓਹਾਰ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਭੋਗਦੇ ਹਨ। ਤਓਹਾਰ ਸਭ ਇੱਥੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਲੀ ਅਤੇ ਧੁਰਿਆ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਪਾਸਟ ਜੋ ਹੋਇਆ ਉਸ ਦੇ ਸਭ ਤਓਹਾਰ ਮਨਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਹੈ ਸਭ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ। ਹੋਲੀ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੈ। ਇਸ 100 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਭ ਕੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਵੀ ਨਵੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੀਤਾ ਹੈ ਫਰਿ ਗਵਾਇਆ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਫਰਿ ਤੇ ਬਾਪ ਤੇ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਣੀ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਜਵਿੰ ਦਨਿ ਦੇ ਬਾਦ ਰਾਤ, ਰਾਤ ਦੇ ਬਾਦ ਦਨਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਸਤੀਯੁਗ ਜਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਮਨਿੰ - ਮਨਿੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਨਗਾੜਾ ਵੱਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਸ.ਤੀਧਾਮ। ਇਹ ਅੰਤਮਿ ਜਨਮ ਹੈ। ਕਰਮਭੋਗ ਦੀ ਭੋਗਣਾ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚ ਹਲਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਭੋਗਣਾ ਤੋ, ਕੁਝ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹਸਿਥ - ਕਤਿਥ ਚੁਕਤੁ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖ ਦੇ ਦਨਿ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਰਿਵਾਹ ਅਰਥ ਪੈਸੇ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਪੰਧੇ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਧਰਮਾਉ ਨਕਿਲਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਾਸਤੀ ਧਨ ਇਕੱਠਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦਾਨ ਕਰਾਂਗੇ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਦੋ ਪੈਸੇ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਟਿਰਨ ਵੱਚ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਲਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਰਟਿਰਨ

ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮਲਿਕਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਵਜ ਮਲਿਕਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਮੁੱਖ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਓ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਮਲਿਕਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਡਾਇਰੈਕਟ ਦਿੰਦੇ ਸੀ, ਇਹ ਹੈ ਡਾਇਰੈਕਟ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪੈਸੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਜਾਓ। ਅੱਖਰ ਲਿਖ ਦੋ - ਸੱਚੀ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ!

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਣਮੋਰਨੀਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਹਿਮਾ ਯੋਗ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਫਾਲੋ ਫਾਦਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਇਹ ਅੰਤਮਿ ਜਨਮ ਹੈ, ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰ ਹੀ ਅੰਦਰ ਨਗਾੜੇ ਵੱਜਦੇ ਰਹਿਣ। ਕਰਮਭੋਗ ਨੂੰ ਕਰਮਯੋਗ ਨਾਲ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਚੁਕਤੂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਆਪਣੇ ਸਮੁਰਤੀ ਦੀ ਜੋਤ ਨਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦਾ ਨਾਮ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਲ ਦੀਪਕ ਭਵ:

ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਇਸ ਕੁਲ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੀਪਕ ਹੋ। ਕੁਲ ਦੀਪਕ ਮਤਲਬ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਸਮੁਰਤੀ ਦੀ ਜੋਤ ਨਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦਾ ਨਾਮ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਅਖੰਡ ਜੋਤ ਮਤਲਬ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮੁਰਤੀ ਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਸਮਰਥੀ ਸਵਰੂਪ। ਜੇਕਰ ਸਮੁਰਤੀ ਰਹੇ ਕੀ ਮੈਂ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਮਰਥ ਸਵਰੂਪ ਖੁਦ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਸ ਅਖੰਡ ਜੋਤ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਜੜ੍ਹ ਚਿੰਤਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਖੰਡ ਜੋਤ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਜੋ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਵਰਦਾਨੀ ਮੂਰਤ ਹਨ।
